

Josep-Lluís Carod-Rovira president d'ERC

Entrevista

Esquerra i CiU han de posar el comptador a zero

VE DE LA PÀGINA ANTERIOR

Llansana. Diputats actius amb responsabilitat municipal com en Sergi de los Ríos. I després tenim una nòmina d'alcaldes i dos presidents de la Diputació... Tot això és potentíssim, tot. Això no es reflecteix prou. ERC ni comença ni s'acaba amb Carod i Puigercós, perquè això són noms i càrrecs i el debat que jo plantejo no és de noms ni de càrrecs.

Doncs potser que Carod i Puigercós ho deixin aquí.

Jo crec que no, perquè això seria deserció. El primer que hem de definir és el model de partit i quina és aquesta nova esquerra. Al final, en funció del model de partit i de la nova Esquerra que s'aprovi, hi haurà unes persones o n'hi haurà unes altres. I a mi em fa il·lusió encapçalar i dirigir una Esquerra nova, que vol dir amb una cultura política nova, amb cultura política de govern i amb un model de partit nou, modern, obert, flexible, democràtic. Amb una Esquerra així jo vaig a totes i estic disposat a dirigir-la, i a no prescindir de ningú.

De ningú?

De ningú vol dir de ningú. Per tant, jo crec que per responsabilitat el que no ens podem permetre, i jo no hi jugaré (jo només jugaré al debat de les idees), és ara tornar a una guerra fratricida interna. ERC no necessita guerra. Necessita idees, necessita modernització, rigor i seriositat. A Esquerra no hi sobra ningú. Al contrari, hi falta molta gent.

¿Acceptaria dirigir aquest partit però prescindint de ser candidat a les eleccions al Parlament el 2010?

És que això és començar la casa per la teulada. Ningú no pot reduir el debat a qui és el candidat. Això ho ha fet algun altre dirigent d'ERC. El debat final només ha de ser conseqüència de preguntar-se de què serà candidat el candidat: ¿d'una Esquerra moderna, seriosa que vol guanyar, que vol dur aquest país cap a decidir i un dia convertir Catalunya en un Estat independent, o d'una Esquerra on dominin tics antipolítics o sovint antisistema o poc institucionals? Si és la primera Esquerra, aquesta la vull dirigir jo. Si és la segona, evidentment no és el model que aspiro a dirigir.

¿Però també aspira a ser candidat el 2010?

Si un aspira a un projecte polític, aquest projecte aspira dirigir-lo i representar-lo a tot arreu. Però insisteixo: ara no toca parlar de càrrecs.

Aquesta setmana a vostè se l'ha donat per mort políticament, com ja s'ha fet altres vegades en els últims anys. ¿Se sent prou fort per encarar tot aquest canvi i aquest lideratge a partir del mes de juny?

Jo vaig començar a fer política de manera formal als 18 anys, en ple franquisme. Als 21 havia passat per la presó. Curiosament, m'han donat per mort moltes vegades, la qual cosa és indicativa de fins a quin

FRANCESC MELCION

punt hi ha gent a qui no li interessa que les idees que jo defenso triomfin. Jo sóc una persona que ve de lluny, que tinc una trajectòria al darrere, i els objectius que tinc són objectius de país. Jo estic molt orgullós d'haver renovat el discurs d'ERC des de la perspectiva nacional, d'un projecte nacional integrador, que no pregunta a la gent on ha nascut ni quina llengua parla a casa, que no planteja la nació com un punt de sortida sinó com un punt d'arribada, perquè aquesta és la principal força que parla de Catalunya com una nació en construcció. Jo fins ara m'havia dedicat només a això, fins que vaig constatar que hi havia gent que es dedicava a fer altres coses, i aleshores lògicament jo m'he hagut de dedicar a buscar força interna i en aquest moment tinc una força interna prou notable perquè estigui il·lusionat a defensar les meves idees, i insisteixo: parlo d'idees no de càrrecs.

Fins ara no se n'han sortit...

Esquerra és un partit que conserva pràctiques de resistència, de vegades una mica prepolítics, però Esquerra ha canviat. ERC no és aquell partit que no arribava als 200 regidors de fa 30 anys. Tenim 188 alcaldes, 1.600 regidors, dos presidents de diputació, un president del Parlament, 5 persones al govern, 21 diputats al Parlament, 4 senadors, 3 diputats a Madrid. Si amb això no fem política no sé què fem. ERC ha d'abandonar gestos que la gent no comprèn i fer de partit seriós,

madur, que quan signa un pacte el compleix i que no proposa canviar-lo al cap de tres mesos d'haver-lo signat.

La clau és guanyar credibilitat?

Només des de la seriositat i el rigor vindrà la credibilitat. La credibilitat que hem de guanyar no és com a partit independentista o catalanista. Això ja ho sap tothom. L'assignatura que hem d'aprovar és la de partit de govern i seriós. No podem fer cap altre gest incomprensible per a la gent, sobtat o desorientador.

Ni un més, perquè si en 5 anys no han aconseguit ser percebuts com a partit de govern és que realment fins ara no ho han fet prou bé...

No n'hi ha prou sent patriota, no n'hi ha prou sent d'esquerres i no n'hi ha prou sent republicà. A més a més hem de ser competents i hem de ser seriosos i hem de ser rigorosos i inspirar confiança a la gent. No hem de ser vistos com un partit de govern arrogant sinó com un partit de govern proper.

Parlant de govern. El president Montilla diu que la seva continuïtat com a vicepresident depèn dels resultats del congrés del juny. ¿Creu que són oportunes les declaracions?

Les declaracions tornen a fer referència a càrrecs i jo no estic aquí per parlar de càrrecs sinó per parlar d'idees. Cadascú és prou responsable de les seves paraules com per dir-les en públic.

¿El govern pot trontollar segons què passi al mes de juny?

El govern no trontolla ni trontollarà, però vostè s'ha de fer càrrec que el fet d'estar en ocasions sobre uns fonaments fràgils no facilita tenir una mirada llarga sobre les coses. ERC ha de deixar la fragilitat per passar a la solidesa. Serà un partit gran si realment vol ser gran, si realment vol tenir la majoria i si realment vol que Catalunya sigui independent. Si volem tot això, amb aquesta Esquerra no en tenim prou perquè no hi arribem. L'hem de canviar: jo vull tot això i per això dedicaré el 100% de les meves energies a aconseguir-ho.

Mentre el tripartit sumi, ¿continuarà sumant i fent govern?

Això ara no té sentit plantejar-ho perquè no es pot parlar del futur d'aquesta manera. El que sí que queda clar és que ERC i CiU, per responsabilitat política, hem de posar el comptador a zero. Si uns i altres continuem amb el memorial de greuges respectiu ens podem trobar sols al voltant d'una taula cantant-nos el memorial de greuges però sent una absoluta minoria en el sistema català de partits polítics. I jo no vull que això passi.

Aquesta picada d'ull pot il·lusionar molts ciutadans que no entenen l'odi tan gran que hi ha entre convergents i republicans...

El que hem de fer uns i altres és entendre que no ens disputem el mateix espai polític, i això quan ho dic hi ha gent que no ho entén. Deixi'm reproduir aquí (confio que no em desmentirà) una conversa amb el president Pujol... Quan jo vaig posar-me al davant d'ERC el 96 (o jo em pensava que era al davant d'ERC), em va dir "Tu què vols fer?", i li vaig dir "Dues coses: vull fer d'ERC un partit polític de govern i vull fer el mateix que has fet tu amb CiU però en una altra direcció. Tu has anat a donar contingut nacional del centre cap a la dreta, jo vull fer el mateix del centre cap a l'esquerra". Crec que és el millor servei patriòtic que podem fer a aquest país. Per tant, ni tindria sentit que CiU volgués ocupar l'espai que hi ha del centre cap a l'esquerra ni que ERC sortís de cop i volta dient que vol competir del centre cap a la dreta. Només sumats, cadascú des del seu propi terreny, podem fer que aquest país avanci. Òbviament, de cara al futur, en un escenari democràtic, mai hi pot haver portes tancades.

S'ha jugat mai el bigoti per res?

No, el bigoti només me l'he tret una sola vegada a la vida... Me'l van treure, vaja, en els prop de tres mesos que vaig estar a la presó Model. Des d'aleshores mai me l'he tret i no me'l jugo per res.

¿Ni se'l jugaria afirmant que aquest govern esgotarà la legislatura?

No. No sóc gens partidari del joc, no m'agrada jugar. L'única vegada a la vida que he comprat un dècim de loteria va ser aquest Nadal passat que vaig comprar el 2014 i vaig guanyar.

Què va guanyar?

Ens van tocar 100 euros.

GOVERN

"Ni trontolla ni trontollarà però estem sobre uns fonaments fràgils"

REPE

"No n'hi ha prou sent patriotes, d'esquerres i republicans, a més a més hem de ser competents"

SUMAR

"A Esquerra no hi sobra ningú. Al contrari, hi falta molta gent"

NACIONALISME

"ERC i CiU hem d'entendre que no ens disputem el mateix espai polític"

CIU I ERC

"Només sumats, cadascú des del seu propi terreny, podem fer que aquest país avanci"